

Indicații pentru personalul de intervenție în situații de urgență și în caz de dezastre

Nevoile speciale ale tinerilor în situații de urgență

YAPS

Yaps
Raising
young people's
awareness on
preparedness and
self protection

Proiect finanțat de
Comisia Europeană

Parteneri de proiect

Bundesamt
für Bevölkerungsschutz
und Katastrophenhilfe

ÖSTERREICHISCHES
ROTES KREUZ

UNIVERSITATEA
BABEȘ-BOLYAI

Cuprins

1	Context	1
2	Domenii vizate	2
	2.1 Recomandările UNICEF [1]	2
	2.2 Recomandările Organizației Națiunilor Unite	3
3	Indicații propuse	5
	3.1 Faza de prevenire și pregătire	5
	3.2 Faza de răspuns în situații de urgență	8
4	Concluzii – Recomandări pentru derularea de activități cu copii	11
5	Bibliografie	12

Casetă tehnică

Indicații pentru personalul de intervenție în situații de urgență și în caz de dezastre Nevoile speciale ale tinerilor în situații de urgență

Lucrarea de față a fost elaborată de către Biroul Federal German de Protecție Civilă și de Asistență la Dezastre (BBK) în colaborare cu Organizația de Cruce Roșie din Austria, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca, în cadrul unui proiect finanțat de către Uniunea Europeană:

YAPS

Creșterea gradului de conștientizare a tinerilor privind pregătirea și protecția împotriva riscurilor (Raising young people's awareness on preparedness and self protection)

www.yaps.online

Proiectul a fost finanțat de către Comisia Europeană; DIRECȚIA GENERALĂ AJUTOR UMANITAR ȘI PROTECȚIE CIVILĂ ECHO
SUB/2015/721166/PREP12

Durata proiectului: 1 ianuarie 2016 – 31 decembrie 2017

Editat de:

Biroul Federal German de Protecție Civilă și de Asistență la Dezastre (BBK)

PO BOX 1867, 53008 Bonn, Germania

Telefon: +49 0228 – 99550 – 0

Texte și redactare:

Stiftung Jugend und Bildung în colaborare cu Biroul Federal German de Protecție Civilă și de Asistență la Dezastre (BBK)

Concept grafic și paginare:

Stiftung Jugend und Bildung în colaborare cu Biroul Federal German de Protecție Civilă și de Asistență la Dezastre (BBK)

Ilustrații:

Michael Hüter

Ediție: 2017

Tiraj: 1000

Tipar: MKL Druck GmbH & Co. KG, Münster, Germania

1 Context

Proiectul a vizat identificarea materialelor deja existente cu privire la nevoile speciale ale tinerilor în situații de urgență și în caz de dezastre. Concluziile acestui raport indică nouă domenii principale care trebuie tratate în interacțiunea cu tinerii în contextul situațiilor de urgență:

- Protecție/Siguranță
- Informare
- Sănătate
- Apă și igienă
- 5. Hrană și alimentație
- Adăpost
- Sprijin psihosocial
- Educație
- Recreere

Prezentul raport propune orientări pentru etapa de pregătire și de răspuns în situații de urgență.

Experiențele anterioare cu copii și tineri în caz de dezastre au arătat că aceștia reprezintă un grup de populație care necesită îngrijire și asistență specială, putând însă de asemenea să vină în sprijinul managerilor pentru situații de urgență. Spre exemplu, UNICEF [1] a subliniat faptul că, în timpul tsunami-ului din 2004 din Indonezia, copii și tinerii au contribuit în mod semnificativ.

Ei...

- au salvat vieți omenești și au acordat prim ajutor;
- s-au ocupat de standardele de igienă și menținerea curățeniei în spațiile comune;
- au colectat alimente și au coordonat acțiuni de asistență de urgență, distribuind ajutoare umanitare;
- au oferit îngrijire și sprijin psihosocial copiilor mai mici, celor din aceeași categorie de vârstă și adulților;
- au instruit alți copii în cadre formale și non-formale;
- au învățat aspecte referitoare la situațiile de urgență și gestionarea acestora și și-au asumat roluri și responsabilități;

- au promovat reziliența prin participarea la activități derulate în comunitate, și anume prin organizarea de grupuri de copii și tineri în cadrul cărora și-au oferit sprijin psihosocial reciproc;
- au înființat întreprinderi și au jucat un rol central în reînnoirea comunității.

Copiii reprezintă de regulă peste jumătate din populația din zonele afectate. Aceștia pot interacționa cu alți copii și adulți dacă sunt bine informați și sprijiniți. Pot servi drept canale eficiente de informare și modele de urmat [2].

2 Domenii vizate

Cunoștințele necesare pentru pregătire acoperă diverse domenii. Acestea sunt prezentate în cele ce urmează, pe baza recomandărilor UNICEF și ale Organizației Națiunilor Unite.

2.1 Recomandările UNICEF [1]

1. Abilitățile de comunicare în facilitarea grupurilor și ascultarea indivizilor, respectiv în lucrul cu aceștia îi permite personalului să faciliteze și să inițieze acțiuni organizate cu și de către copii. Valorile de bază, spre exemplu credința în valoarea copiilor și respectul față de abilitățile acestora, sunt cruciale; cunoștințele și abilitățile sunt inutile în absența unei astfel de atitudini.
2. Instruire în domeniul protecției, drepturilor și standardelor: Instruirea în domeniul protecției trebuie să țină cont de cadrul legal și structurile locale și să vizeze modalitățile de acțiune în diferite cazuri și condiții.
3. Instruire în domeniul participării: Cursurile introductive practice în domeniul participării ar trebui să includă dezvoltarea abilităților de facilitare, o înțelegere de bază a diversității, a drepturilor copiilor, precum și abilități de ascultare, observare și intervievare a copiilor.
4. Abordări în lucrul cu copii: Competențele de bază în lucrul cu copii includ:
 - Lucru în echipă – abilități de facilitare. Se pot utiliza în acest sens metode precum teatrul și arta;
 - Lucru individual cu copii – ascultare și sprijin.
5. Lucrul individual: ascultarea activă poate fi dezvoltată ca parte a formării de bază în materie de consiliere centrată pe persoană. Principiile consilierii centrate pe persoană, care constă în ascultare și reflexie, oferă o bază pentru oferirea de răspunsuri empaticе copiilor. Nu se recomandă apelarea la consiliere în primă instanță, însă consilierea ar putea servi ca o posibilă metodă ce poate fi utilizată după lucrul participativ în echipă și în continuarea altor activități. Formarea pentru lucrul individual ar putea să includă luarea în considerare a diversității – în special în ceea ce privește vârsta și genul. Formarea pentru lucrul individual ar putea, de asemenea, să includă modalități de comunicare și răspuns în interacțiunea cu copii în stare de neliniște. În plus, poate include alte forme mai creative de comunicare precum arta, teatrul, jocul de roluri și spunerea de povești.
6. Comunicare creativă: În fazele de redresare și reabilitare, organizațiile umanitare ar putea apela la indivizi și grupuri cu abilități deosebite în facilitarea de ateliere de teatru și artă pentru copii – ca mecanism de consultare, redresare și sprijin. Atelierele de teatru și artă pot constitui mijloace de cointeresare a copiilor și tinerilor și de inițiere a unei participări mai ample. Se pot utiliza diferite metode, precum teatrul pentru dezvoltare, pentru a aduce în discuție anumite probleme și pentru a sprijini refacerea emoțională.
7. Etică: Competența personalului reprezintă elementul cheie în contextul unei abordări etice de lucru cu copiii – personalul ar trebuie să fie încrezător și capabil. Atitudinea față de copii

și participarea acestora reprezintă un element fundamental al competenței. În cazul în care personalul nu crede în faptul că și copiii au la rândul lor păreri, precum nici în capacitatea lor de a acționa, acesta nu face decât să constituie un obstacol și să împiedice eforturile de ajutorare.

8. Angajament: Personalul trebuie să înțeleagă și să accepte participarea copiilor și tinerilor; în caz contrar, întregul demers nu va fi încununat de succes. S-ar putea, de asemenea, ca unii membri ai personalului să se confrunte cu obiecții sau obstacole din partea altora privind la participarea copiilor. Personalul trebuie să fie încrezător în demersul de sensibilizare a populației cu privire la competențele copiilor în situații de urgență și la beneficiile participării lor la activitatea echipajelor de intervenție și în cadrul comunităților.
9. Documentare: Un aspect fundamental al implicării copiilor, îndeosebi în interacțiunea cu copii în stare de șoc, constă în dezvoltarea unor abilități și metode pentru înregistrarea punctelor de vedere ale copiilor.

2.2 Recomandările Organizației Națiunilor Unite

Este în egală măsură important să se caute o colaborare cu comunitățile în faza de pregătire și să se elaboreze planuri pentru situații de urgență. Organizația Națiunilor Unite [3] a elaborat un set de recomandări care au ca scop protejarea copiilor și tinerilor de dezastre.

1. Reziliența comunităților la dezastre naturale poate fi întărită prin oferirea de informații relevante cetățenilor cu privire la cel mai bun plan de acțiune în timpul (și în urma) dezastrelor naturale. Dobândirea unor astfel de cunoștințe este deosebit de importantă nu doar în vederea creșterii gradului de pregătire pentru dezastre al grupurilor vulnerabile, ci și din perspectiva liniștii lor interioare, astfel încât aceștia să își poată desfășura viața de zi cu zi cu un grad mai ridicat de încredere și certitudine.
2. Politicile concepute ca principii directoare în domeniul gestionării dezastrelor și protecției civile în situații de dezastre ar trebui să includă un set clar de proceduri tehnice și operaționale pentru derularea de programe și activități în urma unui dezastru natural.
3. Trebuie să se asigure un mod echitabil de furnizare a serviciilor în situații de urgență pentru a evita eventuale deficite și situații în care nevoile nu sunt satisfăcute judecând după percepțiile acceptate în cadrul comunității cu privire la corectitudine. La baza tuturor serviciilor furnizate în zonele afectate de către agenții guvernamentale, organizații umanitare și ONG-uri trebuie să se afle un plan unitar de acțiune.
4. Cooperarea dintre ONG-uri și autorități nu ar trebui să se limiteze la sprijinul psihosocial și la ajutorul de subsistență, ci ar fi de dorit ca aceasta să includă un transfer de cunoștințe și tehnologii relevante către ONG-urile de la nivel local, cu scopul de a întări capacitatea acestora de a gestiona dezastre viitoare.
5. De asemenea, se recomandă dezvoltarea unei baze de date cuprinzătoare privind copii și tinerii, în funcție de particularitățile și nevoile acestora, care să permită elaborarea de programe și împărțirea în mod egal a responsabilităților între agențiile guvernamentale și

organizațiile responsabile de asigurarea serviciilor publice. Un format fiabil de colectare a datelor ar ajuta în sensul dezvoltării acestei baze de date standardizate pentru înțelegerea nevoilor comunității, precum și pentru elaborarea și implementarea unor strategii eficiente de intervenție.

6. Femeilor, îndeosebi celor care îngrijesc copii și tineri, ar trebui să li se ofere posibilitatea de a participa la procesele de luare a deciziilor de la nivelul comunităților în care trăiesc, astfel încât interesele copiilor și tinerilor să poată fi pe deplin integrate.
7. Participarea la procesele de luare a deciziilor ar trebui promovată în rândul tuturor părților interesate, inclusiv în rândul copiilor, tinerilor și membrilor comunității. Tinerii ar trebui să fie implicați la nivelul comunității astfel încât interesele lor să se reflecte în decizii.
8. Se recomandă înființarea unui centru de consiliere cu un număr suficient de specialiști pentru a oferi în mod continuu servicii de consiliere adresate copiilor și adulților.
9. Se recomandă înființarea unui centru oficial de informare de unde oamenii să poată obține informații sigure și de încredere cu privire la dezastre pentru a evita panica creată de informații false din surse necunoscute, așa cum s-a întâmplat adesea în trecut.
10. Sistemele de sprijin ar trebui să includă mecanisme de combatere a inegalităților de gen, respectiv de protecție a copiilor și tinerilor împotriva actelor de violență, abuz, neglijare și exploatare, astfel încât să existe o strategie în vederea gestionării acestor aspecte în caz de dezastru.
11. Mijloacele de informare în masă pot juca un rol important în diseminarea informațiilor și în susținerea respectării drepturilor copiilor și tinerilor în urma dezastrelor.
12. Dezvoltarea unor parteneriate mai puternice și mai dinamice, precum și a unor sinergii în sensul colaborării și coordonării între agențiile guvernamentale, ONG-uri și organizațiile internaționale, precum și cu alte părți interesate, va spori gradul de reziliență la toate nivelurile.

3 Indicații propuse

Există o serie de măsuri care trebuie luate în faza de pregătire pentru a oferi sprijin adecvat tinerilor în caz de dezastru. Includerea copiilor în toate măsurile de pregătire reprezintă un factor esențial pentru garantarea succesului. Copiii sunt buni multiplicatori în cadrul familiei.

Este important ca toate organizațiile relevante care se ocupă cu îngrijirea copiilor (școli, cluburi sportive, grădinițe) să fie implicate. Stabilirea de contacte cu aceste organizații este esențială pentru a avea parteneri de contact în caz de dezastre.

Instruirea personalului de urgență, astfel încât acesta să fie sensibil la nevoile speciale ale copiilor în timpul unui dezastru, și anume cu privire la modul în care ar trebui să comunice și să interacționeze cu copiii și elaborarea de materiale speciale pentru copii în caz de dezastre reprezintă de asemenea cerințe de bază pentru asigurarea unui acces adecvat la servicii.

În timpul unui dezastru, copiii trebuie protejați și sprijiniți de către personalul instruit și pregătit în sprijinirea copiilor. Metodele, informațiile și instrumentele pregătite vor ajuta persoanele care furnizează ajutor în caz de dezastru să gestioneze situațiile cât mai bine posibil. Implicarea copiilor și tinerilor în timpul unui dezastru nu îi ajută doar să se sprijine pe ei înșiși, ci poate ajuta organizațiile de răspuns în situații de urgență.

Numai în cazul în care există personalul necesar și materiale pregătite, respectiv structuri definite înainte de apariția unui dezastru, se poate acționa la unison în interesul copiilor.

3.1 Faza de prevenire și pregătire

Gestionarea situațiilor de urgență

- Stabilirea, la nivel local, a unor mecanisme de reducere a riscului de catastrofe și de răspuns în situații de urgență, care să implice copii (cercetași, Crucea Roșie) [1]
- Implicarea copiilor în activitățile de planificare la nivel local. Acest lucru ajută la dezvoltarea abilităților și cultivarea unui sentiment de încredere [1]
- Întocmirea unei liste cu personalul cu experiență în lucrul cu copiii [1]
- Elaborarea unei liste a organizațiilor care lucrează cu copii (în situații de urgență) [1]
- Elaborarea unor metode de luare a deciziilor care să îi includă pe copii [1]
- Elaborarea unor metode pentru planificarea eforturilor de reabilitare și reconstrucție [1]
- Managerii pentru situații de urgență ar trebui să își bazeze evaluările pe informații colectate din mai multe surse relevante precum școli, centre de îngrijire a copiilor, spitale, tabere de vară, centre de detenție pentru minori, instituții pentru protecția copilului și centre de primire a persoanelor fără adăpost [8]
- Desemnarea unui coordonator responsabil cu elaborarea de planuri de urgență pentru copii [8]
- Organizarea de exerciții de simulare a unei situații de urgență cu diferite organizații

- Stabilirea și promovarea de parteneriate la nivel local pentru gestionarea interacțiunii cu copiii în procesele de răspuns și de redresare în caz de dezastru [9]
- Oferirea de informații pentru familii cu privire la reducerea riscului de dezastre și încurajarea acestora în sensul luării propriilor măsuri de pregătire [9]
- Oferirea de asistență centrelor de îngrijire a copiilor și școlilor pentru a sprijini eforturile acestora de elaborare a unor planuri interne de alarmare și evacuare în situații de urgență [9]
- Efectuarea de exerciții de simulare cu managerii pentru situații de urgență, care să includă victime din rândul populației pediatrice sau o reprezentare majoritară a acestui grup de populație în diferite condiții (de ex. în școli, centre de îngrijire a copiilor, autobuze școlare) pentru a testa capacitatea sistemului de a gestiona pacienți pediatrici [9]

Calificările personalului și formare

- Instruirea personalului în ceea ce privește lucrul cu copii și tineri. Consolidarea capacității personalului de a înțelege și de a recunoaște potențialul și participarea copiilor în situații de urgență. [1]
- Instruirea personalului în vederea recunoașterii și utilizării rolului copiilor și tinerilor în oferirea de sprijin psihosocial
- Instruirea personalului în ceea ce privește realizarea de evaluări cu copii [1]
- Instruirea personalului în ceea ce privește metodele adecvate de consultare cu copii [1]
- Instruire și derularea de exerciții de simulare a intervenției în situații de urgență și a altor planuri pentru situații de urgență [8]
- Derularea de exerciții de simulare a dezastrelor în instituțiile care îngrijesc copii și tineri [9]

Sănătate mintală și sprijin psihosocial

- Dezvoltarea de mesaje orientate spre părinți și alte persoane responsabile cu îngrijirea copiilor pentru a sprijini copiii și tinerii [8]
- Furnizarea de servicii de educație și formare specializată în materie de protecție civilă și/sau prim ajutor psihologic celor implicați în intervenția în caz de urgență, precum și altor profesioniști, inclusiv personalului și voluntarilor care oferă asistență în caz de catastrofe, personalului religios și personalului din școli și centre de îngrijire a copiilor. [8]

Sănătatea fizică a copiilor și gestionarea traumelor

- Elaborarea de planuri locale și regionale de răspuns în caz de dezastre, care să anticipeze nevoile și să integreze pe deplin sistemele de gestionare a traumelor, spitalele pediatrice, serviciile medicale de urgență, precum și alte instituții cu capacități de terapie intensivă pediatrică și servicii chirurgicale pediatrice ca sub-specialitate [8]

- Evaluarea capacităților de transport a victimelor pediatrice la nivel local și regional, inclusiv a echipamentului recomandat și formare în vederea oferirii de servicii de asistență medicală în caz de urgență pentru copii. [8]
- Includerea structurilor de îngrijire medicală pediatrică (de ex. spitale de pediatrie, unitățile de primire a urgențelor pediatrice și cabinete de pediatrie) în toate aspectele legate de planificarea și pregătirea pentru situații de urgență [9]

Îngrijirea copiilor

- Sprijinirea îngrijitorilor prin îndrumare sau asistență directă în elaborarea unor planuri cuprinzătoare pentru dezastre; planurile trebuie să vină în întâmpinarea nevoilor copiilor, personalului și părinților, având în vedere nevoile de acces și funcționale [8]
- Colaborarea cu centrele de îngrijire a copiilor pentru stabilirea rutelor de evacuare în caz de dezastru [8]
- Colaborarea cu centrele de îngrijire a copiilor pentru elaborarea de planuri de reîntregire a familiilor în cazul în care copiii sunt despărțiți de familiile lor în timpul unei situații de urgență [8]

Educație

- Elaborarea de materiale didactice pentru copii și tineri. [1]
- Elaborarea de planuri integrate pentru închiderea coordonată a școlilor la nivel regional sau național în cazul unei pandemii sau în alte situații [8]
- Dezvoltarea capacităților de sprijinire a copiilor traumatizați, îndurerați sau în convalescență în urma unui dezastru, în rândul personalului didactic [8]
- Instruirea profesorilor, directorilor de școli și a altor membri ai personalului din școli pentru a înțelege impactul unei traume și a unei pierderi și pentru a oferi servicii de bază de asistență și de consolare în perioada de doliu în urma unui dezastru [8]
- Dezvoltarea unui program pentru educarea copiilor cu privire la răspunsul în caz de dezastru, inclusiv în cazul separării de către părinții sau tutorii lor sau în cazul în care au nevoie de salvare [9]

Evacuare

- Elaborarea de planuri pentru găsirea și reîntregirea familiilor în timpul și în urma unui dezastru. Sistemul ar trebui să țină cont de adulții și copiii neînsoțiți, răniți, care nu pot comunica pe cale verbală sau care prezintă dizabilități sau afecțiuni cronice cu nevoi speciale, cunoștințe de limbă limitate, precum și posibile probleme juridice cu privire la custodie (în cazul copiilor). [8]
- Asigurarea faptului că planurile de evacuare ale centrelor de îngrijire a copiilor au în vedere asigurarea siguranței copiilor, personalului și părinților, luând în considerare nevoile lor funcționale și medicale [8]

- Dezvoltarea unui sistem de colectare de date de la copii evacuați și în vederea comparării lor cu informații din diferite surse în vederea identificării și reîntregirii familiilor.

Adăpost

- Crearea de rezerve cu provizii esențiale, adecvate vârstei pentru copii și sugari [8]
- Copiii care ajung în adăposturi pot fi de toate vârstele, având nevoi individuale. Se recomandă pregătirea unor rezerve de alimente nutritive, adecvate pentru toate vârstele (inclusiv lapte praf pentru sugari și alimente pentru copii), scutece și alte produse non-alimentare [8]
- Educarea copiilor în vederea pregătirii pentru situații de urgență, răspuns și prim ajutor. [1]
- Pregătirea de cutii cu materiale de joc și de învățare, cărți și materiale pentru diferite categorii de vârstă.
- Pregătirea unui sistem de identificare clară a copiilor și tutorilor acestora.

3.2 Faza de răspuns în situații de urgență

Gestionarea situațiilor de urgență

- Asigurarea de politici, proceduri și mecanisme eficiente de protecție a copilului [1]
- Recrutarea de personal cu experiență în lucrul cu copiii (care dorește să interacționeze cu copii, să le dezvolte capacitățile și să îi implice în activități) [1]
- Asigurarea de personal instruit cu următoarele abilități:
 - Personal în domeniul comunicării, care să poată vorbi și lucra cu copii
 - Personal cu atribuții în organizarea de ateliere de diseminare a informațiilor și de implicare a copiilor în activitatea de urmărire, identificare și documentare. [1]
- Elaborarea de informații pentru copii, utilizând metode, precum și un limbaj și imagini adecvate [1]
- Informarea copiilor cu privire la activitatea diferitelor organizații. [1]
- Oferirea de informații personalului cu privire la igienă și sănătate [1]
- Informarea copiilor cu privire la propria lor protecție. [1]
- Implicarea copiilor în activitatea de urmărire și documentare, mai ales dat fiind faptul că aceștia cunosc lucruri despre viața altor copii și tineri. [1]
- Implicarea copiilor în organizarea șederii lor în diferite medii
- Pregătirea de activități zilnice structurate cu intervale de timp liber clar definite.
- Instruirea copiilor în diseminarea și colectarea de informații. [1]
- Colectarea de informații de la copii cu privire la problemele și aspectele identificate de aceștia. [1]

- Crearea unui Centru Operativ pentru Situații de Urgență și desemnarea unui coordonator responsabil cu aspectele referitoare la copii ("Children's Issues Coordinator"). [9]
- Dezvoltarea unui sistem și a unor puncte de contact pentru difuzarea, colectarea și diseminarea de informații cu privire la copii între biroul de gestionare a situațiilor de urgență și în instituțiile care îngrijesc copii [9]
- Elaborarea și distribuirea de rapoarte de situație privind situația copiilor [9]
- Realizarea unei evaluări a pagubelor și a nevoilor la nivelul întregii comunități, axată pe copii [9]
- Asigurarea faptului că toate mașinile și echipajele de intervenție sunt dotate cu echipamente și materiale adecvate pentru copii [9]
- Evaluarea nevoilor de gestionare a situațiilor de urgență relevante pentru copii la nivelul tuturor unităților care îngrijesc copii [9]

Informare

Punerea la dispoziție de informații ușor de înțeles copiilor și tinerilor, relevante pentru aceștia.

- Unde este familia mea?
- Unde pot să merg în caz de urgență? Unde sunt în siguranță?
- Unde pot primi primul ajutor, asistență medicală, apă, acces la instalații sanitare și adăpost?
- Ce tip de urgență/dezastru este? Cât timp va dura?
- Cum mă pot proteja pe mine însumi, cum îmi pot proteja familia și prietenii?
- Unde și când vor avea loc evaluările, pot să ajut în vreun fel?
- Cum pot ajuta?
- Ce fac organizațiile de răspuns în situații de urgență, autoritățile, școlile?

Sănătate mintală și sprijin psihosocial

- Accent asupra reîntregirii familiale
- Crearea de spații de joacă și interacțiune pentru copii.
- Organizarea de activități educaționale, de sprijin și de protecție structurate pentru copii. [10]
- Evitați separarea copiilor care doresc să rămână împreună, creați spații sigure
- Permiteți membrilor comunității să-și întărească capacitatea de auto-ajutorare și sprijin social la nivelul comunității [10].
- Asigurați-vă că există cel puțin o persoană la nivelul fiecărei unități de sănătate responsabilă cu gestionarea diferitelor probleme de sănătate mintală la adulți și copii [10]

Sănătatea fizică a copiilor și gestionarea traumelor

- Asigurați-vă că personalul medico-sanitar care ar urma să trateze copii în timpul unei situații de urgență dispune de o pregătire adecvată în domeniul medicinei pediatrice în caz de dezastre, în funcție de rolul pe care îl ocupă [8]
- Furnizarea de medicamente și alte produse medicale pentru copii în unitățile responsabile de îngrijirea copiilor.
- Luați în considerare evaluarea și măsurarea malnutriției acute [10]
- Asigurați-vă că toți copiii care primesc servicii medicale sunt examinați cu privire la starea lor nutrițională și beneficiază de servicii nutriționale . [10]

Îngrijirea copiilor

- Îmbunătățirea capacității de a furniza servicii de îngrijire a copiilor [8]
- Îmbunătățirea capacității de a furniza servicii de sprijinire a furnizorilor de activități de îngrijire [8]
- Identificare și asigurarea articolelor de îmbrăcăminte necesare în funcție de dimensiuni, adecvate în funcție de cultură, sezon și climă [10]
- Stabilirea de măsuri de control vectorial, în special furnizarea de plase de țânțari [10]

Educație

- Crearea și asigurarea unor rutine zilnice care ajută la reinstaurarea unui sentiment de normalitate. Educația este promovată ca un mijloc de recuperare, astfel încât orele de curs pot asigura o activitate regulată, sprijin social și învățare. Copiii mai mari le pot preda copiilor mai mici. [1]

Adăpost

- Elaborarea de planuri menite să diminueze riscurile specifice pentru copii în adăposturi, inclusiv cu privire la răpirea de copii și la infracțiunile sexuale. Realizarea de verificări a antecedentelor lucrătorilor din adăposturi și instruire pentru identificarea prădătorilor sexuali/cazurilor de abuz[8]
- Creați un spațiu pentru interacțiune în cadrul familiei. Acest spațiu este lipsit de surse de știri externe, reducându-se astfel expunerea repetată a copilului la informații cu privire la dezastru. Puneți la dispoziție jucării adecvate vârstei; jocul se va desfășura sub supravegherea părinților, tutorilor sau a personalului de îngrijire. [8]
- Dacă copiii prezintă semne de boală sau stres emoțional, personalul va sesiza cazul spre evaluare personalului medical sau personalului responsabil cu sănătatea mentală în caz de dezastre, de la fața locului sau de la nivel local, și va obține consimțământul unui părinte, tutore sau îngrijitor atunci când acest lucru este posibil. [8]
- Asigurarea unui stoc de alimente nutritive, adecvate pentru toate vârstele (inclusiv lapte praf pentru sugari și alimente pentru copii). Pentru sugari și copii trebuie să existe scutece la dispoziție. Sugarii și copiii mici au nevoie în regulă de până la 12 scutece pe zi. [8]

4 Concluzii – Recomandări pentru derularea de activități cu copii

- Nu lucrați cu copii dacă acest lucru îi poate expune la riscuri sau pericole. Țineți cont mereu de interesele copiilor.
- Nu îi obligați pe copii să participe – participarea lor trebuie să fie pe bază voluntară. Încercați să îi încurajați pe copiii care nu participă să se implice.
- Aveți răbdare.
- Nu puneți prea multe întrebări în același timp.
- Permiteți-le copiilor să își spună părerea și să adreseze întrebări suplimentare.
- Ascultați cu atenție ceea ce au de spus.
- Nu îi întrerupeți pe copii.
- Dacă copiii discută despre un subiect, nu le dați un alt subiect de discutat în același timp.
- Identificați copiii care domină în grup pentru a îi gestiona în mod corespunzător.
- Permiteți-le copiilor să vorbească liber, fără a vă impune propriile opinii.
- Folosiți întrebări deschise atunci când intervievați copii: cine, ce, de ce, unde, cum.
- Utilizați ajutoare vizuale când intervievați copiii pentru a asigura o participare mai activă și dialogul.
- Evaluați răspunsurile copiilor: este vorba de fapte concrete, opinii sau zvonuri?
- Puneți la dispoziție informații clare și ușor de înțeles.
- Creați un spațiu sigur pentru copii.
- Nu îi subapreciați pe tineri.
- Încercați să reîntregiți familiile.
- Stabiliți un program care să includă intervale de timp pentru recreere.
- Nu separați pe nimeni care are o relație cu altă persoană.
- Oferiți asistență pentru copii și tineri în vederea gestionării bolii și stresului.
- Asigurați-vă că aveți o privire de ansamblu asupra regimului alimentar al copiilor și tinerilor.

5 Bibliografía

- [1] UNICEF, The Participation of Children and young people in emergencies, Bangkok: UNICEF EAPRO, 2007.
- [2] M. Turnbull, A Guide to Disaster Risk Reduction and climate change adaptation, Warwickshire: Practical Action Publishing, 2013.
- [3] United Nations, Enhancing community resilience to natural disasters, 2008.
- [4] T. a. T. M. Palakudiyil, Facing Up to the Storm. How local communities can cope with disaster: Lessons from Orissa and Gujarat., London: Christian aid, 2003.
- [5] Save the Children, Conclusions from a seminar on children's participation in response to natural disasters, Chennai: Save the Children, 2006.
- [6] World Vision, «Asia Tsunami Response: Anniversary Report,» World Vision, 2005.
- [7] Unicef, «Building Back Better: A 12-Month Update on UNICEF's Work to,» Unicef, 2006.
- [8] FEMA, Children in disasters guidance, 2012.
- [9] Save the Children, The unique needs of children in emergencies, 2007.
- [10] Sphere project, Humanitarian charter and minimum standards in humanitarian response, The Sphere project, 2011.
- [11] E. A. d. Heide, «The Importance of Evidence-Based Disaster Planning,» Annals of Emergency Medicine, vol. 47, nº 1, pp. 34-49, 2006.
- [12] United Nations, «www.un.org,» United Nations Department of Economic and Social Affairs (UNDESA), [En línea]. Available: www.un.org. [Último acceso: 20 04 2016].
- [13] World Health Organization, «WHO,» [En línea]. Available: http://www.who.int/topics/adolescent_health/en/. [Último acceso: 20 04 2016].
- [14] UNICEF, «UNICEF,» 5 1 2016. [En línea]. Available: <http://www.unicef.org/adolescence/>. [Último acceso: 20 04 2016].
- [15] Office of the High Commissioner for Human Rights., «Convention on the rights of the child,» 1989.
- [16] Eurostat, «Eurostat,» 16 04 2015. [En línea]. Available: <http://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/6783798/1-16042015-AP-EN.pdf/5d120b02-c8df-4181-9b27-2fe-9ca3c9b6b>. [Último acceso: 20 04 2016].
- [17] EPYRU, «Eastern Partnership Youth Regional Unit,» 13 07 2015. [En línea]. Available: http://eapyouth.eu/sites/default/files/documents/request_4_age_limit.pdf. [Último acceso: 20 04 2016].
- [18] UN Development Programme, «Children and Youth at the Centre,» de Building Disaster, Geneva, Global Network of NGOs, 2007, pp. 12-16.
- [19] T. T. T. M. G. J. Seballos F., Children and Disasters: Understanding Impact and Enabling Agency, Brighton, 2011.
- [20] R. Hart, Children's Participation, London: Earthscan, UNICEF, 1997.

- [21] Save the Children, In the Face of Disaster: Children and Climate Change, London: International Save the Children Alliance, 2008.
- [22] M. Edwards, «Disaster Risk Reduction and Vulnerable Populations in Jamaica,» Children, Youth and Environments, vol. 18, n° 1, pp. 389-407, 2008.
- [23] RED, «Formal and Informal Education for Disaster Risk Reduction,» de International Conference on School Safety, Islamabad, 2008.
- [24] Plan International, Child-Centred Disaster Risk Reduction, London: Plan UK, 2010.
- [25] IFRC, Public awareness and public education for disaster risk reduction, Geneva: International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies, 2011.
- [26] United Nations, Sphere Handbook, Geneva: United Nations, 2011.
- [27] Save the Children, «Save the children,» [En línea]. Available: <http://www.savethechildren.org/atf/cf/%7B9def2ebe-10ae-432c-9bd0-df91d2eba74a%7D/UNIQUENEED-SOFCHILDRENINEMERGENCIAS.PDF>. [Último acceso: 24 04 2016].
- [28] U.S. DEPARTMENT OF HOMELAND SECURITY, «www.fema.org,» 2012. [En línea]. Available: https://www.fema.gov/pdf/government/grant/2012/fy12_hsgp_children.pdf. [Último acceso: 24 04 2016].
- [29] W. Anderson, «Bringing Children into Focus on the Social Science Disaster Research Agenda,» International Journal of Mass Emergencies and Disasters, vol. 23, n° 3, pp. 159-175, 2005.
- [30] Australian centre for posttraumatic mental health , «Phoenix Australia,» 2013. [En línea]. Available: <http://phoenixaustralia.org/wp-content/uploads/2015/03/Phoenix-Parents-Guide.pdf>. [Último acceso: 28 04 2016].
- [31] L. Borden, «Understanding the Impact of Disasters on the Lives of Children and Youth,» [En línea]. Available: <http://extension.arizona.edu/sites/extension.arizona.edu/files/pubs/az1341c.pdf>. [Último acceso: 28 04 2016].
- [32] International Committee of the Red Cross, INTER-AGENCY GUIDING PRINCIPLES ON UNACCOMPANIED AND SEPARATED CHILDREN, Geneva: ICRC, 2004.
- [33] P. A. M. M. B. J. E. K. K. D. M. M. D. S. Nana Wiedemann, Moving Together: Promoting psychosocial well-being through sport and physical activity, Denmark: International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies Reference Centre for Psychosocial Support, 2014.
- [34] C. K. Laura Arntson, Care & Protection of Children in Emergencies, Save the Children Federation, 2004.
- [35] UNICEF, PRINCIPLES FOR CHILD FRIENDLY SPACES IN EMERGENCIAS, United Nations, 2011.
- [36] V. C. o. S. Service, Disaster and disadvantage: Social vulnerability in emergency management, Melbourne: Victorian Council of Social Service, 2014.
- [37] Lynne-Bensson, child-led disaster risk reduction: a practical guide, Save the Children.